

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 7C/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201659
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Pastorek
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219201659.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno JUDr. Arpád Pastorekom, sudcom v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, IČO: 30807484, proti žalovanému: Heineken Slovensko, a. s., Ul. Novozámocká 2, Hurbanovo, zast.: JUDr. Allan Böhm, advokát, Jesenského 2, Bratislava, v konaní o zaplatenie 21.207,88 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 21.207,88 EUR, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca vo svojom podaní, ktoré označil ako: „Návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 21.207,88 EUR s prísl.“, ktoré doručil súdu dňa 7.5.2019, sa domáhal zaplatenia sumy 21.207,88 EUR s prísl. a náhrady trov konania.

2. Súd vo veci konal a rozhodol za účasti strán sporu, Žalovanému bola žaloba doručená dňa 13.06.2019, ako je zrejmé z č. I. 162, predvolanie na pojednávanie bolo advokátovi žalovaného, ako aj žalobcovi doručené zhodne dňa 30.03.2020, ako je zrejmé z č. I. 301-302 súdneho spisu.

3. Pover. zást. žalobcu na pojednávaní predniesla žalobu zhodne s písomne vyhotovenou žalobou a poukázala na rozhodnutie OS Rimavská Sobota v spojení s rozhodnutím KS Banská Bystrica, k čomu podali dovolanie na NS, ktorý v r. 2009-2010 rozhodoval. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní súdu uviedla, že došlo k plneniu na základe rozhodnutia súdu, toto považuje za podstatné a dodal, že žiada, aby súd podanej žalobe vyhovel na tom základe, že všetky skutkové relevantné rozhodnutia doručili. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súdu uviedla, že si uplatňujú už len úroky z omeškania, a to z istiny, k trovám a trov odvolacieho konania tak, ako ich vyčíslili v podanej žalobe v sume 21.207,88 EUR do 3 dní bez príslušenstva, úrokov z omeškania. Ďalej vo vzťahu k predmetu konania uviedla, že chce poukázať na rozhodnutie NS SR 5Mcdo 17/2009, podľa ktorého žalovanou stranou kvalifikované plnenie, ktoré môže byť nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, k zahájeniu plynutia premlčacej lehoty mohlo dôjsť až právoplatným skončením vo veci samej, kedy vychádza z toho, že im toto rozhodnutie bolo doručené 18.5.2017, oni si nezisťovali právoplatnosť, ale predpokladá, že skôr k právoplatnosti nemohlo dôjsť. Vo vzťahu k argumentácii zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 25.02.2020 k plynutiu premlčacích lehôt s dôrazom na rozhodnutie NS SR, ktoré bolo vyhlásené, je podstatné to, že NS v podanom dovolaní žiadali o zrušenie rozhodnutia KS a potvrdenie rozhodnutia OS, avšak NS nerozhodol takto, ale zrušil rozhodnutie KS, preto podľa nej až po právoplatnosti rozhodnutia KS dňa 21.12.2016 na č. I. 280, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.5.2017, bola právne relevantným spôsobom vyriešená zásadná otázka vo vzťahu k predmetu konania a až od tejto doby mohla začať plynúť 2-ročná subjektívna

lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na záver súdu uviedla, že elektronicky žalobu doručili dňa 06.05.2019, i keď bola označená na č. I. 1 dňom 07.05.2019, a preto má za to, že žalobca v zákonnej 2-ročnej lehote žalobu súdu doručil a pre prípad úspechu si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

4. Pred súd predstúpil advokát žalovaného a k veci uvádza, že žaloba žalobcu im bola doručená, tejto porozumeli a ku skutočnostiam uvedeným v podanej žalobe dodal, že vzhľadom na pokyn klienta nárok v podanej žalobe neuznávajú a v plnom rozsahu sa pridržiavajú svojich vyjadrení v replike a duplike a majú za to, že uplatnený nárok je premlčaný, skutkovo nie sú sporné relevantné skutočnosti o tom, že zo strany žalobcu došlo k poskytnutiu plnenia dňa 4.5.2016. Ďalej súdu uviedol, že podľa ich názoru sa rozchádzajú v tom, že relevantné v tomto prípade je skutočnosť, kedy došlo k pripísaniu týchto finančných prostriedkov na účet oprávneného, max. 2 pracovné dni a tiež dodal, že v tomto prípade sa rozchádzajú v otázke ustálenia začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty. Žalovaná strana vychádza z toho, že subjektívna začala plynúť okamihom doručenia v poradí druhého rozhodnutia NS SR dňa 8.12.2016, ide o rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/164/2016, a vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu majú za to, že v judikatúre súdov boli relevantné skutočnosti na ustálenie začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty na rozdiel od predloženého rozhodnutia NS SR, ktoré im na pojednávaní bolo predložené a to 5MCdo 174/2009 a možno aj z tohto dôvodu ÚS SR zaujal zásadné stanovisko k zahájeniu plynutia týchto lehôt vo svojom náleze II. US SR 18/2016, kde dochádza k jednoznačnému rozlišovaniu s poukazom na povahu rozhodnutia, či ide o rozhodnutie konštitutívneho, resp. deklaratórneho charakteru. Vo vzťahu k rozhodnutiu KS BA 5Co 65/2017 uviedol, že žalovaná strana uplatnila voči žalobcovi nárok, ktorý bol však zamietnutý, predchádzajúce rozhodnutie OS BA I. čís. kon. 12C/194/2012-72 v spojení s rozhodnutím KS BA 3Cdo 164/2016 z 8.12.2016 bolo konštitutívne a neskoršie rozhodnutie, podľa ich názoru, nemalo povahu ani konštitutívnu ani deklaratórnu vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, lebo návrh bol zamietnutý, čím bolo potvrdené pôvodné rozhodnutie, to jediné rozhodnutie OS BA. Advokát žalovanej spoločnosti súdu uviedol, že jeho klient považuje za relevantné to, že v zmysle zákona bol poistený v Sociálnej poisťovni pre prípad pracovného úrazu, do súčasnosti nebola vznesená žiadna námietka, že by si svoju povinnosť nesplnil z titulu poistenia, na druhej strane uviedol, že majú za to, že nárok na vrátenie je síce dôvodný, lebo žalobca plnil, obdržané plnenie nespochybňujú, avšak vzhľadom na postup v konaní a odstup času má za to, že tento nárok je premlčaný. V uvedenom prípade sa rozchádzajú ich názory vo vzťahu k zahájeniu plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie BO, keď podľa nich pre zahájenie plynutia má určujúci význam zrušujúce uznesenie NS SR č. I. 265 sp. zn. 3Cdo/164/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2016. Na záver poukázal na to, že zák. dikcia BO za predpokladu ak odpadol dôvod ako je tomu v tomto prípade, aj v spojení s rozhodnutím ÚS SR sp. zn. II. US SR 18/2016, ktoré rozhodnutie explicitne vymedzuje osobitné plynutie z jednotlivých priznaných nárokov, a to vo vzťahu k istine, príslušenstvu aj trovám tým došlo k premlčaniu podaného nároku s dorazom na rozhodnutie NS SR 3Cdo 164/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť ešte v r. 2016, a keďže žaloba bola doručená až v r. 2019 a za tohto predpokladu došlo k naplneniu skutkovej podstaty premlčania a vo vzťahu k skutkovej podstate špecifikovanej v žalobe na zaplatenie sumy z titulu vydania BO, subjektívna 2-ročná doba, kde sa započítajú aj soboty a nedele, má za to, že uplynula dňa 21.12.2018 a pre prípad úspechu si uplatňujeme nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Na to súd vo veci podľa § 180 CSP otvoril pojednávanie a pojednával s prihladením na § 204 CSP. Súd pred svojím rozhodnutím vychádzal z obsahu spisového materiálu, a to podanej žaloby žalobcu na č. I. 1-13, poverenie na č. I. 14, uznesenie NS SR 3 Cdo 164/2016 na č. I. 15-25, rozsudok KS BA 5Co/65/2017-211 na č. I. 26-29, uznesenie NS SR 3 Cdo 163/2018 na č. I. 30-41, Výzva... z dňa 12.4.2019 na č. I. 42-51, Výzva... z dňa 12.4.2019 na č. I. 52-61, Odpoveď advokáta žalovaného z dňa 26.4.2019 na č. I. 62-63, výpis na č. I. 64-65, Právna vec z dňa 7.7.2009 na č. I. 66-70, rozsudok OS BA I č. 12C 194/2012-72 na č. I. 71-76, rozsudok KS BA 5 Co/1/2014-164 na č. I. 77-80, Informácia SP z dňa 30.8.2017 na č. I. 81-85, výpis z účtu na č. I. 86-88, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 89-101, potvrdenie o prijatí návrhu na č. I. 102, ÚZ na č. I. 103, potvrdenie o lustrácii na č. I. 104, žaloba na č. I. 105-111, poverenie na č. I. 112, výpis z účtu na č. I. 113-117, Právna vec z dňa 7.7.2009 na č. I. 118-120, rozsudok OS NBA I č. 12C 194/2012-72 a č. I. 121-123, rozsudok KS BA 5 Co/1/2014-164 na č. I. 124-125, Informácia SP z dňa 30.8.2017 na č. I. 126-128, uznesenie NS SR 3 Cdo 164/2016 na č. I. 129-134, rozsudok KS BA 5Co/65/2017-211 na č. I. 135-136, uznesenie NS SR 3 Cdo 163/2018 na č. I. 137-142, Výzva z dňa 12.4.2019 na č. I. 143-147, Odpoveď advokáta žalobcu z dňa 26.4.2019 na č. I. 148, Vysvetlenie žalobcu z dňa 9.5.2019 na č. I. 149-155, Nesúhlas so zaradením veci na č. I. 156-158, Opatrenie podpredsedníčky OS KN na č. I. 159, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 160, PR

na č. I. 161-162, platobný predpis na č. I. 163, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 164, písomné podanie žalovaného - odpor z dňa 25.6.2019 na č. I. 165-175, uznesenie o zrušení PR na č. I. 176-177, uznesenie - výzva na č. I. 178, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 179-182, písomné podanie žalobcu z dňa 2.9.2019 na č. I. 183-185, písomné podanie žalobcu - vyjadrenie z dňa 26.8.2019 na č. I. 186-192, písomné podanie žalobcu z dňa 12.9.2019 na č. I. 193-217, písomné podanie súdu na č. I. 128, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 219-220, písomné podanie žalovaného z dňa 7.10.2019 na č. I. 221-229, písomné podanie súdu na č. I. 230, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 231, písomné podanie súdu na č. I. 232-234, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 235-236, uznesenie NS SR 5 MCdo 17/2009 na č. I. 237-239, ZP z dňa 25.2.2020 na č. I. 240-244, písomné podanie žalovaného z dňa 17.3.2020 na č. I. 245-295, písomné podanie súdu na č. I. 296-297, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 298, písomné podanie súdu na č. I. 299-300, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 301-302, písomné podanie žalobcu z dňa 26.3.2020 na č. I. 303-309, písomné podanie súdu na č. I. 310-311, písomné podanie žalobcu z dňa 15.5.2020 na č. I. 312-329, písomné podanie žalobcu z dňa 15.5.2020 na č. I. 330-334, písomné podanie súdu na č. I. 335-336, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 337, písomné podanie žalobcu z dňa 26.05.2020 na č. I. 338-339, písomné podanie žalobcu z dňa 29.5.2020 na č. I. 340-369.

6. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami ako aj s celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil tento skutkový a právny stav veci a predmet konania posúdil podľa nasledovnej právnej úpravy.

7. Na základe § 451 ods. 1 Obč. zák. platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný:

- plnením bez právneho dôvodu
- plnením z neplatného právneho úkonu alebo
- plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj
- majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov;

8. Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám podľa § 454 Obč. zák.

9. Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkon koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

10. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne za splnenia určitých predpokladov:

- a) vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane určitej osoby (obohatený),
- b) k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (§ 451 ods. 2 a § 454 OZ),
- c) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávneného), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného,
- d) nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje.

11. Pri naplnení uvedených znakov vzniká v rámci záväzkového právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia povinnému subjektu (obohatenému) povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo (oprávnenému), požadovať vydanie tohto plnenia (§ 456 OZ).

12. Súd vo veci konal a rozhodol podľa § 215 CSP ods. 1 a ods. 2 na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

13. Súd mal preukázaný nasledovný skutkový a právny stav, kedy súd dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. Z. hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Po hodnotení súd dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba bola dôvodne podaná, a preto súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

14. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému dňa 13.06.2019, ako je zrejmé z č. I. 162 s uznesením s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby.

15. Súd podľa § 167 ods. 1 CSP doručil žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk. Podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia zákona súd žalovaného vyzval, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

16. V zmysle § 167 ods. 3 CSP ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v lehote určenej súdom. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučil žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

17. Napokon podľa § 167 ods. 4 CSP súd doručil vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

18. Na základe uvedených súd pri svojom rozhodnutí uplatnený nárok žalobcovi priznal, a to s poukazom na aplikáciu dispozičného princípu, ktorý sa ďalej odzrkadľuje v uplatnení princípu formálnej pravdy podľa § 150 a súvis. ustanovení CSP a § 185 a súvis. ustanovení CSP, ktorými bol zavedený princíp formálnej pravdy, na základe ktorého súd pri rozhodovaní vychádza z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 3 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu, alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP. V zmysle § 150 ods. 1 CSP platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 153 CSP ako aj § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorých ustanovení platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Podľa súdu medzi stranami sporu neboli pochybnosti o skutkovo relevantných skutočnostiach, ktoré tvoria základ predmetu konania, že prebiehal súdny spor v minulosti medzi žalobcom p. X. R., nar. XXXX a spoločnosťou Heineken Slovensko, a.s. ako žalovanou stranou, na základe žaloby OS Rimavská Sobota (na č. I. 321 a nasl. súdneho spisu), ktorý rozsudkom pod č. k. 11C/60/2005-213, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.7.2009 o tom, že zaviazal spoločnosť Heineken Slovensko, a.s. na zaplatenie sumy 23.745,269 EUR (pôvodne v SKK) a náhradu trov konania na tom základe, že X. R. ako zamestnanec spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. utrpel dňa 22.05.2003 o 20.15 hod. ťažký pracovný úraz na pracovisku, a to sladovne pivovaru spoločnosti Heineken v Rimavskej Sobote. Zo strany žalobcu neboli zistené nedostatky, zatiaľ čo zo strany spoločnosti Heineken došlo k zisteniu pochybení.

20. Voči uvedenému rozhodnutiu sa odvolala spoločnosť Heineken Slovensko, a.s., ako aj ako vedľajší účastník Sociálna poisťovňa. Krajský súd Banská Bystrica svojím rozsudkom pod sp. zn. 11C 60/2005 (na č. I. 318 a nasl. súdneho spisu) potvrdil rozsudok OS Rimavská Sobota s tým, že uvedené rozhodnutie sa dňom 7.7.2009 stalo vykonateľným. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia podal vedľajší účastník dovolanie, ktoré však bolo rozhodnutím NS SR pod sp. zn. 2Cdo 255/2009 právoplatné dňa 07.03.2011.

21. Počas konania spoločnosť Heineken Slovensko, a.s. podala na OS Bratislava I. dňa 02.05.2012 žalobu, ktorou sa od Sociálnej poisťovne domáhala zaplatenia sumy 22.970,80 EUR, o tejto žalobe OS BA I. rozhodol tak, že podanú žalobu zamietol svojím rozsudkom z dňa 07.06.2013.

22. Ako je zrejmé z č. I. 284 a nasl. súdneho spisu, KS BA svojím rozhodnutím čís. kon. 5Co 1/2014-164 zamietajúce rozhodnutie OS BA I. z 07.06.2013 čís. kon. 12C/194/2012-72 zmenil a rozhodol tak, že zaviazal Sociálnu poisťovňu zaplatiť spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. sumu 22.970,80 EUR s prísl. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.3.2016 a vykonateľnosť dňa 25.3.2016, bol to 1.

rozsudok odvolacieho súdu v konaní. Na základe v tom čase právoplatného a vykonateľného rozsudku odvolacieho súdu v konaní zaplatila Sociálna poisťovňa spoločnosti Heineken Slovensko, a.s., celkom sumu 38.236,36 EUR, a to nasledovné sumy:

- istina v sume 22 970,80 € dňa 4.5.2016,
- úrok z omeškania v sume 10 141,98 € dňa 26.5.2016,
- náhrada trov pôvodného konania v sume 2 756,- € dňa 4.5.2016,
- náhrada trov právneho zastúpenia v pôvodnom konaní v sume 2 367,58 €.

23. NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cdo 164/2016 (na č. I. 265 a nasl. súdneho spisu) rozhodol o podanom dovolaní tak, že zrušil rozhodnutie KS BA z 26.01.2016 pod sp. zn. 5Co 1/2014 (na č. I. 276 a nasl. súdneho spisu), ktorým rozhodnutím súdu bola Sociálna poisťovňa zviazaná na zaplatenie spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. sumy 22.970,80 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p. a. od 10.9.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, uvedené rozhodnutie NS SR nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2016. KS Bratislava rozsudkom pod čís. kon. 5Co/65/2017 z dňa 28.3.2017, ako je zrejme z č. I. 280 a nasl., ktorým KS potvrdil rozhodnutie OS BA I. o zamietnutí žaloby.

24. NS SR rozhodol na základe dovolania spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. pod sp. zn. 3Cdo 163/2018 (na č. I. 253 a nasl. súdneho spisu) tak, že dovolanie proti rozsudku KS BA pod sp. zn. 5Co 65/2017 z dňa 28.03.2017 odmietol, uvedené rozhodnutie NS SR nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2019.

25. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, ktorú skutočnosť súd považoval za ustálenú po skutkovej stránke s prihliadnutím na § 186 ods. 2 CSP, a to zo zhodných tvrdení strán sporu, a to z uplatneného nároku žalobcu v podanej žalobe na zaplatenie sumy a na druhej strane z vyjadrenia žalovanej strany na pojednávaní dňa 02.06.2020, kedy uviedol, že majú za to, že nárok na vrátenie je síce dôvodný, lebo žalobca plnil, obdržané plnenie nespochybňujú, len žalovaná strana namietla premičanie.

Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí:

- a) plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
- b) plnenie z neplatného právneho úkonu,
- c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
- d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
- e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

26. Na vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia ani existencia protiprávneho úkonu (bezdôvodné obohatenie vznikne na základe objektívnej skutočnosti uvedenej v zákone). Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznaných dôvodov.

27. Súd v prejednávacom prípade posúdil žalobcom uplatnený nárok z hľadiska skutkovej podstaty získania bezdôvodného obohatenia, a to plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol v dôsledku rozhodnutia NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cdo 164/2016 rozhodol o zrušení rozhodnutie KS BA z 26.01.2016 pod sp. zn. 5Co 1/2014, (ktorým rozhodnutím súdu bola Sociálna poisťovňa zviazaná na zaplatenie spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. sumy 22.970,80 EUR s prísl. a náhrady trov konania, a vec vrátil KS Bratislava, ktorý rozsudkom pod čís. kon. 5Co/65/2017 z dňa 28.3.2017, ako je zrejme z č. I. 280 a nasl., potvrdil rozhodnutie OS BA I. o zamietnutí žaloby. Okamihu poskytnutia peňažného plnenia v celkovej sume 38.236,36 EUR v prospech účtu žalovanej spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. dňa 04.05.2016 a dňa 26.05.2016, však žalobca v tomto konaní si z tohto nároku uplatnil len v sume 21.207,88 EUR, ktorá suma pozostáva z nároku na:

- úrok z omeškania v sume 10.141,98 €, ktorý bol uhradený dňa 26.5.2016 (zo sumy 4.352,73 EUR čiastočná úhrada úrazovej dávky za mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť, zo sumy 3.165,62 EUR čiastočná úhrada úrazovej dávky za mimoriadne zvýšenie náhrady za sťažené spoločenské uplatnenie, zo sumy 2.623,63 EUR ako úroku z omeškania z náhrady trov konania)
- náhrada trov pôvodného konania celkom v sume 11.065,90 €, ktoré boli uhradené dňa 4.5.2016 (pozostáva zo sumy trov konania 3.093,32 EUR, 2.849,- EUR, 2.756,- EUR a 2.367,58 EUR);

28. Na základe uvedených skutočností súd považoval uplatnený nárok za dôvodný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. podľa ktorého platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a preto aj žalobcovi priznal a žalovaného zaviazal podľa § 456 Obč. zák. na jeho vydanie.

29. Súd v prejednávanej príhode vyhovel podanej žalobe a zaviazal spoločnosť Heineken Slovensko, a.s. na zaplatenie sumy 21.207,88 EUR, aj keď došlo k opakovane vzneseným námietkam premlčania zo strany spoločnosti Heineken Slovensko, a.s. aj s poukazom na Nález ÚS SR sp. zn. II. US 18/2016 z č. I. 201-211 súdneho spisu. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania sa súd nestotožnil s obranou žalovanej spoločnosti, keď žalovaná spoločnosť poukázala na rozhodnutia súdov SR, podľa ktorých začína plynúť lehota na vydanie BO už vyhlásením zrušujúceho rozhodnutia (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 124/2002). OS Komárno však má za to, že neskoršou rozhodovacou praxou NS SR tento názor bol prekonaný. Z obsahu spisového materiálu, a to 5Mcdo 17/2009 na č. I. 237 a nasl. súdneho spisu, je zrejmé, že tak, ako v citovanom Náleze II. US 18/2016 je skonštatované, že jedine na základe mimoriadneho dovolania podaného gen. prok. SR v konaní 5Mcdo... NS SR vo svojom rozhodnutí práve k otázke začiatku plynutia subjektívnej dvojročnej lehoty podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. v závere rozhodnutia jednoznačne ustálil, že k získaniu BO na strane povinného subjektu došlo až právoplatnosťou nového rozhodnutia vo veci samej, a to v prejednávanej príhode rozhodnutím KS BA pod čís. kon. 5Co 65/2017-211, ktoré rozhodnutie nie je svojím charakterom deklaratórnym, ale konštitutívnym, a nadobudlo právoplatnosť dňom 18.5.2017 a žaloba bola súdu doručená už skôr, a to dňa 07.05.2011, t. j. ešte pred uplynutím 2-ročnej subjektívnej lehoty podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. Záverom súd k tejto argumentácii poznamenáva, že neskorším rozhodnutím NS SR, t. j. z dňa 23.11.2010 možno mať za to, že skorší právny záver z rozhodnutia NS SR 3Cdo 124/2002 bol týmto rozhodnutím prekonaný.

30. Súd sa s námietkami žalovanej spoločnosti vysporiadal v predchádzajúcom odseku, tieto považoval len za účelové a preto nemohol prihliadnuť k námietke žalovanej spoločnosti, ktorá pri zdôvodnení svojho stanoviska vo vzťahu k plynutiu subj. premlčacej lehoty poukázala na Nález US SR II. US SR 18/2016, nakoľko vo všeobecnosti platí, že:

- v prejednávanej príhode na základe sťažnosti sa kládol dôraz skôr na prieťahy v konaní,
- ďalej je potrebné prihliadať aj k tomu, že to ktoré rozhodnutie zaväzuje v tej ktorej právnej veci, a ako samotný ÚS SR uviedol, nie je oprávnený preskúmať ani posudzovať právne závery všeobecných súdov, tieto nezastupuje

31. O trovách konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení CSP.

32. Trovy konania sú podľa § 251 CSP všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 21.207,88 EUR, ako aj s nárokom na náhradu trov konania. Súd v tomto konaní procesne úspešnej strane sporu žalobcovi priznal nárok v sume 21.207,88 EUR, v konaní úspešná strana sporu si uplatnila nárok na náhradu trov konania a na základe uvedených súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že procesne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu, a to vo výške 100 % v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

35. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo 92/2011 str.: 8).

36. Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Komárno, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).

Ak si žalovaná dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.